

Csuszner Ágnes

Mogyi kalandjai

Volt egy állatkereskedés, ahol élt egy aranyos kis hörcsög, akit Mogyinak hívtak. Azért hívták így, mert fölöttébb szerette a mogyorót. A gazdája nagyon megszerette, mert Mogyi hálásan megevett minden szem mogyorót, amit megtört neki. A gazdi csak azoknak adott el az állataiból, akiket már megkedvelt, és akikben megbízott.

Egyszer odament az állatkereskedőhöz egy tükörkereskedő. Bement a boltba, hogy madártápot vegyen a papagájának. Ez a tükörkereskedő a hátán cipelt egy nagy torzító tükröt, és éppen Mogyi ketrece előtt állt meg. A hörcsög belenézett a tükörbe és nagyon megijedt attól, hogy milyen csúnya lett. Úgy elszomorodott, hogy azt gondolta az lesz a legjobb, ha világgá megy, és nem csúfítja az üzletet.

Először a ketrecen csúszott át észrevétlenül, utána a nyitott ablakon ugrott le. Éppen egy kukában kötött ki. Ettől még jobban elkeseredett. Na, de innen hova menjen? Kutyák elé vesse magát, vagy macskák elé? De aztán arra gondolt, hogy ő talán még a halálnak sem kell. Kiugrott a kukából, és elindult a nagyvilágba (vagyis a városba). A nagyvilágban esett az eső, fújt a szél és villámlott. Ahogy meglátta Mogyit a nagyvilág, egyből kisütött a nap és kiderült az ég. De ő a bánattól nem vette észre, hogy milyen szép lett körülötte minden. Aztán olyan helyre ért, ahol kóbor kutyák gyülekeztek. Ezek észrevették a hörcsögöt, rá akarták vetni magukat, de mintha meg lettek volna babonázva, nem tudtak kárt tenni benne, a hörcsög olyan szép volt. Mogyi meglepődve ment tovább. Egyre azon gondolkozott, hogy a kutyák miért nem ették meg. Talán mert csúnya?

Ment, mendegélt, egyszer csak elérkezett egy nagy épülethez. Azt gondolta, hogy ide bemegy, és elbújik. De odabent nagy gyerekzsivaj fogadta, mert az épület történetesen egy iskola volt. A gyerekek megörültek a szép kis állatnak, a biológia tanár nemkülönben, aki azt gondolta, hogy kísérleti állatnak meg lehetne tartani. De éppen ebben az iskolában tanult a mi állatkereskedőnk szomszédjának a fia, aki megismerte a hörcsögöt. Ahogy vége lett az óráknak, rögtön hazavitte.

Az állatkereskedő nagyon megörült neki, mert már tűvé tette a környéket, és azt gondolta, hogy soha nem fogja viszontlátni. Amint meglátta, rögtön felugrott a székéből, megmosdatta, és utána megmutatta Mogyinak egy jó tükör segítségével, hogy milyen szép tiszta

lett. A hörcsög alig mert hinni a szemének, hogy milyen helyes kis pofikája van és hogy milyen csillogó a bundája. Mivel a kisleány is igen-igen megszerette, az állatkereskedő neki adta ajándékba a kis hörcsögöt. Így a mese végére mindenki jól járt.